

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Efter sidste flytning

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 7r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p447-txt-shoot-idff98dc93-8e35-4f1b-b656-4dc79a9df97b.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Tænk Dig nu, at denne Art Forkyndelse lykkes en Forkynder i ganske sjelden Grad: tænk Dig, hvad Fremgang Xstd. derved vinder, hvilken Respekt og Anseelse! Selv den nærigste af alle Næringsdrivende selv han siger: »den Mand bibringer En dog Respekt for Xstd! Det er mig saa klart, og jo mere jeg tænker derover, jo klarere, at hverken Korn, eller Smør, Flesk, Sild, Salt, Brændeviin, kort ingen Artikel, at heller ikke det at speculere i Stats-Papirer svarer saa brillant Regning, kaster det af sig, som Xstd. Det maa man lade den Mand, han veed at skaffe Xstd. Respekt. Og saa er det ikke blot Penge-Fordelen, men den Ære og Anseelse. Herom er det nemlig min Mening, at hvis man skulde købe Anseelsen og Værdigheden ved at give Afkald paa Penge-Fordelen: det er meget for dyrt købt. Men, men, naar man kan have den tillige, saa er jeg, som vel kaldes Smør-Jensen, fordi jeg gjør i Smør og gjør store For[r]etninger i Smør, jeg er ikke saa fittet eller saa dum, at jeg ikke gjerne tog Anseelsen med. Hvis jeg fE kunde faae det indrettet saaledes, at jeg kom til at drive min Smør-Handel i vor Herres Jesu Xsti Navn, saaledes, vel at mærke saaledes, at jeg da havde den samme Penge-Fordeel, jeg nu har, maaskee lidt til – saa kunde det jo være prægtigt nok, at have den Behagelighed, at det ikke som nu noget nær er mig der maa bukke for Høkerne, som afkjøbe mig Smørret, men at de kom i dybe Buk med deres Penge, undseelige ved at tale om Penge i min høiærv. Nærværelse – naturligviis, det maa vi sku^c, at jeg da faaer Pengene! – bukkende for mig denne høiærv. Guds Mand. – Saaledes ogsaa med det i Selskab at sidde øverst tilbords. Jeg er ganske i Forstaaelse med Holbergs Henrich, at naar det at være den Fornemste der sidder øverst tilbords, blot betyder at man faaer først, det daarligste Stykke af Stegen, Prøvekoppen af Kaffe, ja, saa foretrækker jeg langt, at være den Velhavende, der sidder langt nede ved Bord-Enden, men faaer det bedste Stykke af Stegen og den bedste Kop Kaffe. Men naar det kan forenes: naar man som Velhaver faaer det bedste Stykke og saa tillige faaer først: saa er jeg ikke saa fittet eller saa dum paa det, at jeg ikke veed at vurdere Æren – naar man, vel at mærke, tillige har Profiten.«